

PBJK (Pochválený buď Ježíš Kristus), **drahý brat** v Kristovi.

Foto: po dlhšej dobe boli zverejnené fotky z väznice v Banskej Bystrici na koncerte s raperom Michalom Strakom - EGOM. Prevzaté: <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/michal-straka-alias-ego%22-a-jeho-hostia> Všimni si, že pod nadpisom väznice sú dva obrazy, ktoré kreslil Peter, ktorý mal aj oficiálnu výstavu v Banskej Bystrici.

Príspevok Matúša Šoku, lídra kapely L'múry: „PBJK, chcel by som sa pozdieľať o sviatosti krstu a birmovania, ktorú v Sučanoch (**viď' oficiálne foto**) prijali 5 odsúdení a na ktorej sme s našou kapelou L'múry mohli hrať. Bolo pre mňa veľkým povzbudením, že sa vôbec takéto niečo deje. Veľmi rád som videl, že tu títo kandidáti túžili po tom, byť pobirmovaní a získať dary Ducha Svätého. Osobne ma ešte povzbudil aj krátky koncert, ktorý sme mali po sv. omši.

Bolo to také intímne, hľadeli sme si do očí, spievali spoločne, modlili sa. Takže opäť raz sme načerpali viac, ako sme dali. Chvála Pánovi!“

Foto: 24.5.2023 kalvária Bratislava, kde Nuncius Mons. Nicola Girasoli, veľvyslanec Svätej stolice na Slovensku, kázal pre 500

študentov a mal som česť mu posluhovať pri oltári a potom aj svedčiť týmto mladým ľuďom. **Foto: počas stretnutia ma apoštolský Nuncius požehnal do „Prison ministry“** - teda do služby vo väzenstve. Vďaka ti, Bože, za všetko, čo si mi dal a za to, čo si nám zveril.

25.5.2023 od rána na cestách a znovu sme mierili do hlavného mesta Bratislavy, nakoľko mi volal šéfredaktor SLOVO+ Martin Ližičiar a chcel rozhovor s Michalom Strakom - Egom. Tak sme to dohodli a stretli sme sa pri Dunaji (**viď foto**). Po rozhovore sme sa rozlúčili.

V Bratislave som ostal, nakoľko som sa tam mal stretnúť so Stanislavom T., ktorý žije v Plzni od vtedy, ako ho prepustili. Pozval som Stanislava a Vladimíra, ktorý bol zas vo vyhnanstve vo väznici v Českej republike, do **McDonald's (viď foto)**. Musím povedať, že Ego o tomto stretnutí vedel a zaplatil to všetko práve on. **Druhá foto** je z ČR,

kde ministrovali nemeckému biskupovi počas sv. omše.

No a večer to Ocko zmanažoval tak, že som stihol ešte väznicu v Hrnčiarovciach spolu so špeciálnym pedagógom Václavom B. (**viď foto**). Ako vždy to bol nádherný čas plný chvál, rozhovorov, čítania Božieho slova, a zakončený bol

sv. omšou s dekanom.

Príspevok Rudolfa z väznice Opava: „Napišu takéto svedectví o našom bratru a členu Dismasu Zoltánu, ktorý tu je se mnou na vedľajšom oddelení, ale chodíme spolu na vychádzky a práve na vychádzke ho ostatní přemlouvali, ať jde v šest hodin večer na televizi

Napišu takéto svedectví o našom bratru a členu Dismasu Zoltánu

na fotbal a Zoltán jim řekl, že na televizi nejde, neboť od šesti hodin bude s rádiem slavit Mši svatou, ostatní se mu začali posmívat a přemlouvali ho a on si prostě stál za svým rozhodnutím - to se mi velmi líbilo, že byl pevný ve víře a že to ustál, bylo to pro ostatní dobré svedectví“

Foto: Oščadnica 26.5.2023 kultúrny dom počas livestream LCH, ktoré bolo vysielané na YouTube kanály. Naposledy,

keď sme boli v Oščadnici, bol tam jeden chlap, ktorý bol len s deťmi. Pričom vieme, že do Oščadnice cestujú len rodiny, teda nie len otec ale aj manželka. A keď sme mali chlpský večer, tak vystúpil a prezradil nám, že pred nejakým časom manželka neprišla jeden deň domov a jemu prišla SMSka o tom, že na jeho účte bola vykonaná transakcia a všetky peniaze, ktoré tam mali našetrené, boli vybraté. Keď to začal riešiť, zistil, že to bola manželka. A táto manželka sa už nechcela nikdy vrátiť domov. Chcela žiť s niekým iným. Modlil sa a práve na tejto víkendovke už

bola manželka s ním, prosila o odpustenie a o návrat späť k rodine, späť k deťom. Druhý prípad bol taký, že na poslednej víkendovke rodín bola s nami aj jedna žena z Rakúska s deťmi. Nikto sa jej nepýtal, prečo tam nie je s manželom, ale v nedeľu pri zdieľaní sa postavila pred všetkých a začala rozprávať, že naposledy, keď tu bola, tak bola sama s deťmi a povedala Bohu, že nabudúce už nepríde, lebo keď tam má byť sama, tak už viac nechce prísť. Ona chce byť len s manželom a začala plakať a tentoraz tam už manžel s deťmi bol s ňou.

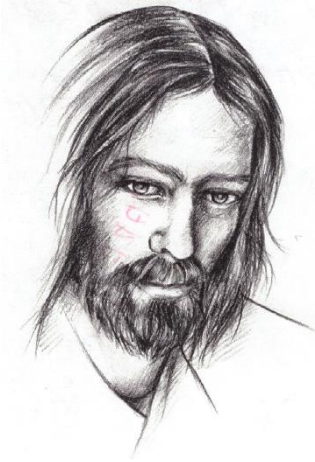
Nejeden raz čítam popisy, stáva sa to pravidlom, že podobné osudy majú naši členovia za múrmi väzníc, ale teraz chcem prehlásiť toto vyslovené proroctvo, že keď si si **bral manželku** pred Bohom, tak musí byť **navrátená** v mene Ježiša Krista späť a čo opica ukradla, musí všetko vrátiť. Žehnám ti k tomu, lebo Boh čo spojí, chce udržať v jednote, nechce rozdelenie. Jediný, kto chce rozdelenie, je opica. Tá dáva smútok, zúfalstvo, strach a nepokoj.

Foto: obrázok od Mareka z väznice v Košiciach. nemocnice Trenčín

Foto: obrázky od Štefana z väznice-

Príspevok Jožka Štrbavého:

„28. 5. som sa po roku opäť zúčastnil Turičných chvál v Trstenej. Bol tam aj kňaz - Braňo Kožuch spolu so svojimi zverencami z OZ V.I.A.C. (Je to Inštitút pre podporu a rozvoj mládeže.) Z nášho spoločenstva Dismas tam boli Michal Libant

a Martin Troščák s rodinami a ja. Spevom, hrou na hudobné nástroje a prednášaním žalmov Ocko chválili Lámačské chvály a prišli napriek tomu, že už mali jednu akciu v

Ošcadnici za sebou. Hoci bolo krásne slnečné počasie a ľudia to ťahalo do prírody - kostol sa naplnil až tak, ako by mala byť ďalšia svätá omša. A práve v tento sviatok - ZOSLANIE DUCHA SVÄTÉHO - Boh mocne pôsobil. Po chválach prišli za nami ľudia z OZ V.I.A.C. a pýtali sa nás na ružence, tričká a mikiny s logom spoločenstva Dismas. MICHAL im hneď dal deväť ružencov a kníh - Nové srdce, ktoré napísal Miloš Uriga. Tiež im vysvetlil, že spoločenstvo Dismas nič nepredáva. Touto cestou by som chcel aspoň poďakovať chlapom, ktorí tie ružence vyrábajú. Nakoniec prišiel za mnou jeden chlapík, že či sa môžeme za neho pomodliť. (Michal zatiaľ stál k nám otočený chrbtom a vybavoval niečo iné.) Spýtal som sa ho - za čo konkrétne sa máme pomodliť? Či má nejaké fyzické alebo psychické problémy, či niečo iné? Odpovedal mi, že chce, aby sme sa za neho pomodlili len tak - všeobecne, lebo je postulantom u františkánov. S Michalom sme sa za neho pomodlili (**viď foto**) a Duch Svätý mocne konal. "Ešte budem pokračovať jedným zázrakom. Počas Turičných chvál ma Braňo zavolať a zoznámil ma s jedným mladým párom. Ukázal pri tom na dievčinu a hovoril: „Miško, neviem či ich poznáš, ale ste sa za ňu modlili v Dismase, lebo bola slepá. A teraz vidí. Zmenili sa diagnózy, chvála Pánovi.“ Preto prišli aj osobne za nami a poďakovali, je to krásne, keď vidíte, ako Ocko koná a uzdravuje a používa si aj nás nehodných.

Foto: 28.5.2023 kostol Sv. Martina, Trstená, pri Oravskej priehrade počas svedectiev DISMAS.

NEČO NA TOM VŠEM JE.

Časť listu od Štepanky z väznice Opava: „Mám 3 deti. Priznám

se Ti že jsem hodně uvažovala jestli Ti mám vůbec napsat, ale když sem si sehnala Bibli a začala v ní číst a odpovídat na otázky v tom „kvízu“ tak jsem si řekla že opravdu něco na tom všem je. Jenže měl si obrovskou pravdu v tom jak si k nám mluvil, že bez důvěry to nejde. Člověk musí věřit a dát také šanci tomu kdo se o tu důvěru snaží..... V ten den kdy ste sem přijeli jsem byla v práci a to opravdu jsem přijela hodně unavená. Když nám to na tom sčítáku řekli, moc se mi nechtělo, a pak jsem si řekla že půjdu, alespoň budu mít nějaký zážitek. A jak jsem tam tak stála a poslouchala, začalo ve mě něco zvláštního „jako by se mě kroutilo srdce!“ A když si začal vyprávět o tom co vlastně znamená „DISMAS“, tak jsem chtěla zachytit každé Tvé slovo a hned se mi srdce jakoby uklidnilo. Řekla sem si že s náma nemluvíš „povýšeně“ jak to mnozí dělávají... Když si začal mluvit o tom jak a co dokáže modlení a Pán Bůh..... Měla jsem z toho husí kůže, začali mi téct slzy, chtěla jsem to zkrýt aby mě nikdo neviděl že břečím... V tom za mnou přišel ten Tvůj kamarád a zeptal se mě „co se mě z toho co jsem slyšela dotklo“ a já zůstala stát a nešlo ze mě ani slovo! Potom mi začal vyprávět kdo je a co má za sebou a jak dokázal Pán Bůh ho napravit a já se ho z ničeho nic zeptala, jestli je opravdu „šance“ se očistit a on odpověděl, že ano. Pak mi řekl ať mu dám své jméno že mi napíšeš, opravdu jsem tomu nevěřila že napíšeš, ale napsal si. Ale co je na tom nejzvláštnější je to, že tak 14 dní před tím než ste přijeli tak jsem na cele ležela a jak se tomu tady říká „mrskala“ jsem. A z ničeho nic jsem začala prosit Pána Boha ať mi pošle do cesty někoho, komu se budu moci „důvěrně“ ze svím trápením, které mě tíží, svěřit.... Dobře víš, že ve vězení té důvěry moc není, sedím 4 roky a 3 mám před sebou. Bude mi 40 let a moc mě bolí a trápí co jsem provedla a přijímám trest který mám, i když vím že si svůj kříž ponesu po celý život, ale už to sama nezvládám..... Jenže přesně tak, jak si říkal důvěra je základ.... A po pravdě s tím co jsem provedla si „myslím“ že mi Pán Bůh neodpustí... Ale když jste tu byli a já cítila to, co jsem cítila, a jak jsem prosila Pána Boha o to, aby mi vstoupil někdo do života, mám pocit že tu šanci mám..... Co myslíš, mám? Tak jo budu pomalu končit, potěšíš mě zda mi odepišeš. Ráda s čímkoli pomůžu.“

31.5.2023 sme vstávali o 5:00 hod. ráno a vydali sme sa na dlhú cestu do východných väzníc, teda konkrétne do **väznice v Prešove – väzba** (viď foto) **Foto: väznica v Sabinove**

Peter Vizičkanič, príspevok: „Volám sa Peter Vizičkanič a členom väzenského spoločenstva Dismas som sa stal pred dvomi rokmi. Rozprával mi o ňom môj kamarád Dušan Dzurjo. Pravdaže vo väzení v Šaci. On išiel domov trochu skôr ako ja. Do väzenia ma dostala moja vlastná rodina a pripravili ma takmer o všetko. Preto som sa ani nemal kam vrátiť. O to väčšie bolo moje prekvapenie, keď mi Dušan napísal, že jeho rodina súhlasí s tým, aby som prišiel medzi nich na

náramok. Myslel som si, že je to sranda, to isté si myslel aj personál basy a aj mi to dali náležite pocítiť. Lenže o 7 mesiacov som bol pred bránou väznice a nezostal som sám.

Čakal tam na mňa môj „kamarát z mokrej štvrte“. Lenže ako sa teraz včleniť medzi intaktnú populáciu? Prídem do banky, zriadiť si účet, pýtajú odo mňa appku (aplikáciu na telefóne). To isté pri objednávke u lekára. Chcete lacnejšie nakupovať, Lidl, Kaufland, Tesco chcú appku. Všade samá appka a môj telefón bol 6 rokov vypnutý. Už sa nedá

Slovenský misijný tím Misijnej spoločnosti

3 d · 🌐

Večer svedectiev: kpt. Michal Libant, spoločenstvo Dismas

aktualizovať a na nový nie sú peniaze. To, že spoločenstvo Dismas myslí na väzňov aj na slobode, som sa presvedčil pri osobnom stretnutí s pánom Michalom Libantom. Opýtal sa ma: čo najnutnejšie by si teraz potreboval? A ja na to, že by sa mi zišiel telefón. „Popýtam sa na to,“ znela jeho odpoveď. A naozaj. S pomocou Pána Boha sa to aj podarilo. Ved', kde sa dvaja rozprávajú o Ježišovi, tam je Ježiš prítomný. BŤŽ. A tak mám dnes, v júni, Vianoce. Peter“ **Foto: Sabinov po evanjelizácii vo väzniciach a stretli sme sa s členmi Dušanom a Petrom Vizičkaničom**, ktorý pred necelým mesiacom opustil brány vyhnanstva. Bol to úžasný čas, rozprávať sa na slobode pri kofole.

Vo večerných hodinách 31.5.2023 o 19.15 hod. sme docestovali do obce Vydrník na Spiši (vid' foto), kde je veľa obyvateľov Rómov. Bol som tam zavolaný hovoriť, aká je Božia láska

veľká vo väzniciach.

V ten istý deň bola veľká slávnosť aj pre spol. Dismas, nakoľko v detskom domove malo 40 detičiek sviatosti ako krst, 1. sv.

prijímanie a birmovku. A nakoľko niektorí ste sa rozhodli tieto detičky doprevádzať aj duchovne, uverejňujeme aj fotku, aby ste videli, ako to na tejto slávnosti vyzeralo. My sme boli síce v Prešove a Sabinove, ale moja manželka Mirka s deťmi cestovala práve na toto miesto, aby takto reprezentovala naše spoločenstvo pri tomto veľkom dni. Ešte niektoré detičky nemajú z nášho spoločenstva duchovné krytie v aktivite - Anjelská adopcia. Ak stále rozmýšľaš, tak nám napíš a pridáme ti jedno meno dieťaťka, ktoré potrebuje modlitby, lebo situáciu nemá ľahkú.

Foto: fara Leopoldov, kde sa uskutočnilo podujatie „NOC KOSTOLOV“ a boli sme pozvaní, aby sme odprezentovali

činnosť nášho spoločenstva. Prišlo viac členov a to z radov slúžiacich. Milo prekvapil Roman, ktorý sa pred cca 6 týždňami vrátil z vyhnanstva po 8 rokoch. Jeho posledné stanovište bolo v Hrnčiarovciach, kde sme sa aj spoznali a rozprával mi, že hneď sa zamestnal, ale po pár dňoch bol vyhodený, nakoľko zamestnávateľ zistil, že bol predtým vo väzení. Následne si našiel prácu v Jaguári pri Nitre a tam aj pracuje, nakoľko Jaguár, Wolksvagen a veľké firmy na Slovensku neriešia, či bol niekto vo väzení. Zamestnajú vás ihneď. Romana poznám ako šikovného mladého muža a už za ten krátky čas ho zobrali na vysokú školu psychológie do Bratislavy. Viem, že vo vyhnanstve sa doučoval v angličtine. Povedal mi, že sa teší a najbližšie sa s nami vidí o 2 dni na chválach L'múrov taktiež v Leopoldove. Informáciu o tomto podujatí dostal SMSkou cez telefón, nakoľko, ako vieš, tak máme takúto

službu, že ak nám napíšeš, keď vyjdeš z vyhnanstva a súhlasiš, dostávaš pravidelne SMS, kde sa stretávame ako spoločenstvo. Či na západe, východe, alebo juhu, severe, v Čechách a pod., či festivaloch, chválach, sv. omšiach, svadbách. Tak ak Pán dá a ty prídeš von, tak sa na teba tešíme celý tím, moja rodina a členovia, ktorí sa už teraz o teba starajú, či už návštevami alebo rôznymi inými aktivitami, ktoré ťa, ako verím, približujú viac k Ockovi-Bohu. Na záver sme boli vyzvaní na svedectvo. “ (vid’ foto už v kostole o 22.00 hod.)

Foto: birmovka v kostole sv. Michala Archanjela dňa 4.6.2023, trnavský arcibiskup Mons. Ján Orosch a vdp. Dušan

Kolenčík, kde sme sa spolu rozprávali o službe v DISMASE.

Foto: 5.6.2023 natáčanie relácie na rádiu LUMEN s Ondrejom Rosíkom, redaktorom rádia a moderátorkou Lenkou Bartošovou.

Časť listu od Silvestra z väznice v Hrnčiarovciach:.,

Uvidíme, ako to náš Ocko zariadi 12.6., ale som to dal do Jeho rúk, nech On rozhodne, či

pôjdem domov na P.P. alebo nie. Aj keď ma nepustia, ešte viac sa budem modliť a chváliť nášho Pána. “ Túto časť listu od Silvestra som zverejnil preto, lebo ma zaujalo, že ak ho nepustia, ešte viac bude chváliť Pána a to je správny postoj. Nerozumiem tomu, ale ty, Bože, si nad tým všetkým.

Foto: kresby od Romany z väznice Opava Česká republika

Časť listu od Petra z väznice Košice: „Som nesmierne rád a šťastný, že patrím aj Ja k DISMASU. Robíte ma byť ŠŤASTNÝM a SILNEJŠÍM, tým kým som. Pravidelne sa modlím každý piatok a začínam o 20.00 a aj moja mladšia sestra. Písal som aj do SB a PO a tak isto som zdieľal ako sa cítim teraz s vierou a vytrvať až do konca. Ďakujem za NL a ďakujem že si. Si super človek, ktorý ukazuje lepšie spoznať BOHA. Robím už aj pokroky a verím že na SLOBODE sa aj určite stretneme.“

Robíte ma byť ŠŤASTNÝM a SILNEJŠÍM

Časť listu od Júliusa z väznice: „Ďakujem Vám za dva odoslané listy, ktoré ma naozaj potešili a zároveň aj so slzami v očiach, lebo celý svoj život som listy, ako aj oporu a pomoc od rodiny nedostal. Viete prečo? Narodil som sa ...1978. V ten deň, ako ma moja mama priniesla na svet, tak ma nechala v dojčeniaku vo Svidníku a ušla. Po 6. rokoch sa začalo moje detstvo týraním, otec bol notorický alkoholik, čo aj je doteraz. Nevedel som, aký dôvod mali ma bosého vyhánať z domu von na daždi, bez jedla, opakovane ma s tupými predmetmi bil po časti tela, čím mi spôsobil otras mozgu a rezné rany na hlave a na pravej strane popálenie, ostala mi len jazva na krku. Prišla záchrana môjho života a v roku 1987 som bol odobratý do NVÚ pre deti ako 9 ročný chlapec. Prežil som to vďaka detským domovom do 21.6.1996. Tu som ukončil: 8.ZŠ a 2. SOU RDDM-Horný Bankov Košice. Ukončil som záhradnícku školu (Ovocinár-Kvetinár), mám aj výučný list pri sebe. Boh mi v tom napomohol aby som prežil, lebo tomu verím. 5 rokov som chodieval na náboženstvo, 3 roky som miništrantom bol. Som odhodlaný sa stať Vaším členom a putovať s Vami po celom svete a riadiť sa Vašimi pokynmi a nájsť si dobrých priateľov a lásku od iných, keďže tú lásku som nemal od rodičov, bratov, sestry atď. PS: 2014 sa stala udalosť, ale smutná, kde mi na rukách skonala mama vo veku 63 rokov, poskytol som jej resuscitáciu srdca, ale bolo to neúspešné, otec žije, ale starosť o mňa nie je z jeho strany záujem, som sám ako opustený

a túlaví psi!!! Vo VT som sa opakovane vracal len preto, lebo cez zimu by som naozaj mohol zamrznúť, netajím sa tým, bývanie nemám ani nič nevlastním, som bezdetný. Čo sa týka ja žiadny alkoholik nie som, žiadne drogy som nebral, v živote som za drogy ani nebol vo VT, čistá majetková tr. činnosť pre vl. potrebu, potraviny, atď. Ja prácu mám rád, bol veľký problém ma dať do práce, lebo som z rómskeho pôvodu a poukazovali podnikatelia že som bol vo VT, tam bol dôvod.“ Len dodám, že aj takéto osudy často čítam od členov, ale prečo to píšem, je tá viera v **NÁDEJ**, že to bude lepšie a nie zúfalstvo, smútok, lebo to je od opice. Koľkí vonku majú 1000-krát viac a nevládajú to, nemajú pokoj práve naopak a mnohokrát na tabletkách alebo si zoberú život.

mohol zamrznúť netajím sa tým, bývanie nemám ani nič

Foto: festival LUMEN v Trnave dňa 11.6.2023 počas 4-hodinového Workshopu spol. DISMAS, Václav, Jakub.

Václav Bazala povedal počas svedectiev jedno, ktoré aj prepísal na povzbudenie: „Svedectvo EMANUEL/Boh s nami/Emanuel nepoznal vonku Boha. Prišiel do výkonu trestu s informáciou, aby si vydobyl rešpekt a hlavne neukázal žiadnu slabosť. Hneď prvý deň na oddiele sa „uviedol“ tým, že inému odsúdenému uštedril päšťou nad oko a roztrhol mu obočie. Nasledoval disciplinárny trest a chlapec mal jasnú budúcnosť. Veľký frajer, chodil ako z melónovej brigády. Ale rozprával sa s odsúdenými z Dismasu, videl, že sa modlia, do nikoho neskáču, sú pokorní a pokojní a začal sa pýtať, zaujímať. Nerozumel veľmi, ale počúval a začal sa modliť, rozprávať sa s Bohom. O všetkom. A začal čítať Božie slovo. Dozvedel sa, aké silné meno nesie a pochopil, čo je to skutočný rešpekt, kde je autorita. Zistil, že silné ruky a drsný výraz sú menej, ako On. Že náš Ocko je nad tým všetkým. A zrazu nás ráno vítal usmiaty Emanuel, ktorý z plného hrdla spieval chvály, učil sa slovenčinu, aby mohol čítať Písmo, v pokore odolával provokáciám. Keď ho oplŕuli, modlil sa za nich. Ďakoval Bohu za všetko, modlil sa za ostatných... Jedného dňa vyhlásil: „Keby som poznal Boha vonku, nemusel som byť v base.“ Ako sa menil Emanuel, menili aj ľudia svoje postoje k nemu. Boh mu daroval skutočnú pozornosť a Božiu lásku. Aj on sám pomáhal ostatným, snažil sa byť užitočný.“

Ale zlý útočí a Emanuelovi bola zistená ťažká choroba. Nastalo preňho náročné obdobie, ale aj skúška viery. Boh sa k svojim deťom priznáva. Emanuel zažil, koľko ľudí sa zaňho modlí a zistil, že Boh je naozaj s nami. Opäť s úsmevom chváli Ocka, ďakuje Ježišovi a vedený Duchom kráča ďalej s Pánom.

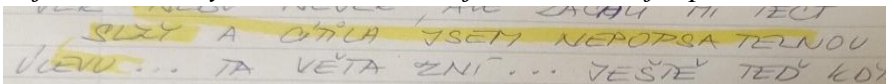

Chvála Ti, Pane!“ **Foto:** Trnava, stretli sme tam s našimi modlitebníkmi, ktorí sa modlia za vás v prípade potreby, ak napíšete. **Foto:** opálený obrázok s Božím slovom: Mt 24,36 od Martinky z väznice v Nitre.

Foto: radničné námestie Trnava, kde Ego rapoval a zavolať ma hovoriť svedectvo, ako spolu chodíme oslavovať Pána do väzníc. Verím, že aj tí, čo nechápali, ako Ego môže chodiť s nami do väzníc, po týchto svedectvách pochopili.

Časť listu z väznice Opavi: „Jak jsem četla Tvůj dopis a došla k větě, kterou jsi mi napsal.... věř nebo nevěř, ale začali mi téct slzy a cítila jsem nepopsatelnou úlevu..... Tá věta zní..... Ještě teď když to mám napsat a vidím Tvůj dopis před sebou tak mám v sobě velmi hřejivý a zvláštní pocit..... „No a co se týče odpuštění, tak Ti řeknu, že není hřích, který by Ti Otec-Bůh neodpustil, pokud činíš pokání a lituješ toho“. Když nad tím tak uvažuji, říkám si že je spousta „vězňů“ lidí jako jsem já, že bloudí životem jen proto že si myslí, že mají za sebou hříchy, které náš

Otec-Bůh neodpustí.“ Ako vieš máme v náplne práce odhaľovať skutky tmy(Ef5,11) a preto ti znovu píšem ako som napísal aj Štefanke: „No a co se týče odpuštění, tak Ti řeknu, že není hřích, který by Ti Otecko - Bůh neodpustil, pokud činíš pokání a lituješ toho“.

Foto: väznica Hrnčiarovce s reperom Dávidom Janočkom, sme boli povzbudiť členov za múrmi väznice.

Najbližšie sa chystáme do Opavy detenčného ústavu, do Kláštora pod Znievom, kde Vladko Maslák má 700 zverencov z ulice a medzi nimi sú aj bývalí odsúdení. Mali by sme sa stretnúť aj vo väznici Odolov Česká republika, väznice Košice-Šaca, na východnom Slovensku v Hubošovce, Štefanov, Tatranská Kotlina, Velehrad česká Republika, Námestovo -Verím Pane,

Skalka pri Trenčíne - Nové svitanie, pred koncom júla vo väznici v Bankej Bystrici, v Hrnčiarociach a potom vo väznici Ilava. A určite ešte nejakú väznicu vybavím ak Pán da. **Misia I:** Tak nezabudnite sledovať nástienky, alebo sa opýtajte pedagóga a keď ma uvidíte, podajte mi ruku a predstavte sa, nakoľko si dopisujem cca 1200 a podľa tváre všetkých nepoznám. Veľmi sa na Vás všetkých teším. Už teraz mám úsmev na perách čo Ocko-Boh pre nás nachystal.

Úmysly: modlíme sa každý deň o 20.00 hod., a **40-hod. modlitebnú reťaz** od piatka 8.00 hod. do 23.59 hod. v sobotu.

40 hod. P+S	Predkladaný úmysel za spol. Dismas, za teba aj tvoju rodinu a všetky miesta, kam práve ideme
30.6.-1.7.2023	za odsúdených, ktorých navštevujeme a navštívime. A ľudí, ktorých zranili, ublížili
7.-8.7.2023	za evanjelizáciu vo väzniciach v Anglicku, Rakúsku a Kazachstane
14.-15.7.2023	za našich kňazov, biskupa Rábeka, nové duchovné povolania
21.-22.7.2023	za rodiny slúžiace v Dismase

26.6.2023 Boh Ťa žehnaj, **drahý brat** v Kristovi - **BŤŽ** + Michal NL - **NOVINKY** z Dismasu č.86

